

اطلاعیه

مشترک احزاب، سازمان ها و نهادهای چپ و کمونیست

نه به خیمه شب بازی انتخاباتی رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی!

کارگران وزحمتکشان برآندند تا متشکل شوند و جمهوری اسلامی سرمایه داری را براندازند و قدرت سیاسی را تسخیر کنند!

زیرا که: رسالت این حکومت، سرکوب کارگران وزحمتکشان وپرشورترین جوانان کمونیست و آزادیخواه بوده است. کاری که شاه با همه خونریزیها ازپس اش برنمی آمد. پنهان کردن دستها میسر نیست این حکومت در تاریخ با حمام خون نداعی می شود.

زیرا که: حیات این حکومت از طریق استثمار و چپاول هستی و مرثه کار کارگران تامین می شود. حداقل حقوق کارگران سه برابر زیر خط فقر است و حتی حقوق ناچیز ماهیانه آنها را پس از کار طاقت فرسا، ماهها به تعویق می اندازند. کودکان گرسنه و یغما شده بی هیچ حمایتی در کوچه رها می شوند. آنها به تن فروشی و کارتن خوابی مبتلا یند و نیروی کار ارزانشان به جیب سرمایه داران سرازیر می شود. کفایت به امکانات بی حساب و زندگی غرق در ناز و نعمت و شادی این انگل های اجتماعی در حکومت نگاه شود تا معنای غارت مردم، دستگیرمان گردد. آنها چیزی جز شلاق و گلوله و جسد عزیزانمان بر سرفره های غارت شده نمی گذارند و نگذاشته اند آنها خود منشا دردند. برای درمان کدام درد باید به همدستانشان رای داد؟ صدای قدمهای استوار بسوی کاخ هایشان شنیده می شود و در میانشان لوله انداخته است. زیرا که هیچ بودگان در راهند و برآندند تا قدرت را از آنها بستانند و خود بر سر نوشت خویش حاکم شوند.

زیرا که: آنها با نیمی از مردم، یعنی زنان، چون بردگان رفتار می کنند و آنها را جزو مایملک مردان به حساب می آورند. حتی رنگ لباس و آرایش آنها را بزور شلاق تغییر می دهند. تحقیرشان می کنند و نیمه انسان به حسابشان می آورند. درهای جامعه را برویشان می بندند و در پیستوی خانه حبس شان می کنند. این نیمه دیگر، این بردگان کارخانگی، این محرومان از حقوق اجتماعی، تصمیم دارند آنها را از قدرت بزیر آورند. انتخاباتشان قطعی و خشم شان چاره ناپذیر است.

آنهاکه دولت طبقه حاکم هستند آزادی را بر نمی تابند و قلم هارا شکسته و جهنم آزادیخواهان و روزنامه نگاران، هنرمندان و نویسندگان را پدید آورده اند. دهها و صدها نفر از آنها را به جوخه های اعدام سپرده اند و همچنان ادامه می دهند. زیرا که برای حفظ قدرت و منفعت سرمایه، چاره ای جز سرکوب آزادی ها ندارند. برای آزادی نخستین قدم سرنگونی این حکومت است. تنها راه کارگران وزحمتکشان تدارک این مهم است و برای سرنگونیشان باید متشکل شد.

زیرا که: تقاضای کار بیشتر و مزد کمتر پشت تمام اظهاراتشان موج می زند. هرگونه رفاه اجتماعی را کاهش سود خود به حساب می آورند. مردم رفاه و کار و آزادی می خواهند و طبقه حاکم دشمن این خواسته هاست. می گویند نه؟ به «جرائم» زندانیان سیاسی نگاه کنید. آنها به خاطر همین خواسته ها در زندانهای مخوف شکنجه می شوند. جرم شاه رخ زمانی و رضا شهابی و خالد حردانی و..... دیگران چیست؟ جز این خواسته ها!.

زیرا که: ترکیب فاجعه بار مذهب و دولت و سرمایه، یعنی فریب و استثمار و سرکوب، حد اعلائی جنایتکاری است. اینکه امروز حتی برخی از اصلاح طلبان هم پی برده اند که این سیستم اصلاح ناپذیر است، نشانه تکاملشان نیست و مانع از تدارک حکومتی دیگر و منجلائی دیگر از جنس سرمایه داری از سوی آنان نمی شود. آنها می خواهند کاندیدای بعدی سرمایه برای سرکوب و تخلیه خشم متراکم در اثر جنایات جاری باشند. درست همانگونه که با انقلاب ۵۷ و حکومت پادشاهی کردند. اینان ایران سال ۵۷ را از کشوری مستعد مقابله با سرمایه جهانی و امپریالیسم با سرکوب انقلاب مردم به زمین بگری برای مانور امپریالیستی تبدیل کردند. صف مجیزگویان امپریالیسم را بنگرید! بی هیچ شرمی و علنا همکار سرمایه جهانی شده اند. اینها محصول بذرای خوینی است که سال ۵۷ کاشته شد. این همه رقیب پیدا شده است. بیهوده نیست که تحریم های گسترده و احتمال حمله نظامی و تغییر از بالا، نیروهای انقلابی را به صف آرای در مقابل رژیم ازیکسو و آلترناتیوهای بورژوازی و دخالت امپریالیستی از سوی دیگر موظف می کند. در چنین شرایطی هر چهار سال یکبار از کارگران وزحمتکشان می خواهند میان سرکوبگران خود یکی را انتخاب کنند. تنها به عدم شرکت در چنین انتخاباتی نباید دلخوش بود، باید به تکرار شوم بیش از سه دهه حکومت اسلامی نه گفت. کارگران و زحمتکشان ایران نان، کار و آزادی می خواهند نه سقوط اقتصادی، استبداد و سرکوب، قمار هسته ای و تحریم های ویرانگر. باید انتخابات را به هر شکل ممکن و موثر به فرصتی برای گسترش اعتراضات توده ای در سراسر کشور، در مسیر مبارزه برای سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی و بی اثر ساختن سناریوهای امپریالیستی و به دست گرفتن سر نوشت سیاسی توسط اکثریت مردم ایران، کارگران و زحمتکشان، مبدل ساخت.

برپراکنندگی باید فایق آمد، خود را متشکل نمود و در صفوف مستقل برای نان و آزادی جنگید. هرکس به اندازه کار و نیاز واقعی باید دریافت نماید. نجات بخشی، نه خدا نه شاه و نه قهرمانی در کار نیست. اینست انتخاب کارگران وزحمتکشان.

نه! به مضحکه انتخابات

سرنگون باد رژیم سرمایه داری اسلامی ایران

زنده باد آزادی! زنده باد سوسیالیسم!

احزاب، سازمانها و نهادهای چپ و کمونیست

اسامی امضا کنندگان :

- ۱- اتحاد چپ ایرانیان در خارج کشور
- ۲- اتحاد چپ سوسیالیستی ایرانیان
- ۳- اتحاد فدائیان کمونیست
- ۴- پیوند در خدمت کمونیست های ایران
- ۵- هسته اقلیت
- ۶- حزب رنجبران ایران
- ۷- نهاد همبستگی با جنبش کارگری ایران-غرب آلمان
- ۸- نشست زنان چپ و کمونیست
- ۹- سازمان کارگران انقلابی ایران(راه کارگر) - کمیته مرکزی
- ۱۰- سازمان کارگران انقلابی ایران(راه کارگر) - هیئت اجرایی
- ۱۱- شورای حمایت از مبارزات آزادیخواهانه مردم ایران-استکهلم
- ۱۲- کمیته خارج کشور سازمان فدائیان(اقلیت)
- ۱۳- شورای فعالین سوسیالیست و آزادیخواه-هامبورگ
- ۱۴- کانون همبستگی با کارگران ایران گوتنبرگ
- ۱۵- کمیته بین المللی برای حمایت زندانیان سیاسی ایران-خاظر
- ۱۶- کمیته یادمان کشتار زندانیان سیاسی دهه ۶۰ در ایران - مونترال، کانادا
- ۱۷- میز کتاب دانمارک